

то камыкъ-тъ или тонка-та тъне до дъно-то ако е вѣже-то доста дълго. — Като знаемъ еще, че ни едно тѣло не може да ся дѣне нѣйдѣ отъ земя-тѣ, на коѣ-то странѣ и да ся завърли и тыкне, а все си ся повръща пакъ на земя-тѣ, ные на здраво и основно можемъ да речемъ, че *всичкы земны шѣла сяглять право камъ земя-шѣ*. Това *сягленіе*, кое-шо сѣава ошъ *привлѣкашелнѣ-шѣ силѣ на земя-шѣ*, наречено е *присяженіе* или *сягненіе*. Покрай притяженіе-то си всяко тѣло натиска и тягне на подпора, кой-то го подпирѣ; ако ли ся обѣси нѣкое тѣло на нѣщо на пр. на нищѣ, на вѣже, и пр. то тѣло-то ще тягли и опина нищѣ-тѣ или онова, на кое-то виси. *Нашискѣ-шѣ, съ кой-шо шѣла-ша нашискашъ на подпорѣ-шѣ си*, или опинать *камъ земя-шѣ нищѣ-шѣ, на коѣ-шо висѣшъ, зѣе ся сягоша* или *сяжешъ*.

Земя-та е валчеста та всяка-та ѝ повърхнина иде еднакво на далечъ отъ срѣдѣ-тѣ ѝ. А зачѣ-то отъ всѣдѣ земя-та все тягли тѣла-та и гы привлича камъ себе, то всички тѣла, кога падать тяглатъ по посокъ право камъ срѣдѣ-тѣ на земя-тѣ, дѣ-то е съсрѣдоточена всяка-та ѝ привлѣкателна сила.

Земя-та тягли камъ себе всички вещественны частицы все съ еднакъ силѣ; а колко-то повече вещественны частицы има у едно тѣло, съ толкова по-голѣмъ силѣ ще го тягли. Оттукъ ся разбира че тѣла-та сѣ по-тяжки, кога-то имѣтъ по-голѣмъ купъ вещество.

За да познаемъ колко тягне нѣкое си тѣло трѣбува да го *прѣмѣримъ*, сир. да го сравнимъ съ тяготѣ-тѣ на нѣкое друго тѣло, кое-то ся знае вече и е земено за *мѣрѣ* или *единицѣ* за тяготѣ. У Турско за мѣрѣ на тяготѣ ся зима *ока* или *кылограмъ*.